

מ"ת 48151/12/22 - עדי מזרחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 48151-12-22 מדינת ישראל נ' מזרחי

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	עדי מזרחי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

אקדים ואומר כי המבקש נתון במעצר עד החלטה אחרת, שכן טרם הסתיים הליך הבקשה למעצר עד תום הליכים בעניינו של המבקש. בקשת המבקש היא להתיר לו לצאת ממעצרו ולהיות סמוך לבת זוגו בעת לידת בתו הבכורה. על פי הבקשה הלידה עתידה להתקיים ביום 17.4.23, או בסמוך, לכך בבית חולים "וולפסון" בחולון, בליווי של סוהרי שב"ס ("בהבטחה" כנוסח הבקשה).

נגד המבקש הוגש ביום 22.12.22 כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח המנוח יורי וולקוב ז"ל, השמדת ראיה, שיבוש מהלכי משפט (ריבוי עבירות), קשירת קשר לביצוע עוון ואיומים.

על פי העובדות שבכתב האישום, ביום 23.11.22, צילמה אשתו של המנוח את הנאשם כשהוא רוכב על אופנוע באופן שסיכן הולכי רגל במעבר חצייה. המבקש הבחין כי צולם על ידה, נסע בעקבותיה, בזמן שהמשיכה לחצות מעבר חצייה נוסף בצומת, התקרב אליה, חסם את דרכה ודרש ממנה באופן מאיים למחוק את התמונה שצילמה. המנוח הבחין במתרחש, התקרב אל אשתו וביקש מהמבקש לנסוע מהמקום. בתגובה לכך, שלף המבקש במהירות חפץ חד מבין בגדיו ודקר באמצעותו את המנוח בלבו בכוונה להמיתו. המנוח התמוטט וכעבור שעה נקבע מותו כתוצאה מהלם בעקבות פצע דקירה בלב. המבקש נמלט מיד לאחר שדקר את המנוח מהמקום, ובהמשך פעל בקור רוח להשמדת ראיה ולהעלמת ראיות. בין היתר, ריסק המבקש את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו והעלים את החפץ החד עמו ביצע את הרצח. בנוסף, קשר המבקש קשר עם אחרים להעלמת ראיות בכך שאחר הביא לביתו של המבקש טלפון נייד חלופי ונוזל טרפנטין, באמצעותו ניסה המבקש להסיר סימנים ייחודיים מאופנועו במטרה למנוע זיהויו. במסגרת הקשר הפלילי, לקחו אחרים את האופנוע מביתו של המבקש בכוונה להעלימו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים, על יסוד תשתית ראיתית

לכאורית, הכוללת, בין היתר, את הודאת המבקש בחקירתו השנייה במשטרה, ועילות מעצר משום מסוכנות, חשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מן הדין. בהקשר זה, נטען כי המבקש ביצע את העבירות המיוחסות לו בעת שריצה עונש בגין הרשעה קודמת בעבירה של דרישת רכוש באיומים בגינה נדון למאסר בדרך של עבודות שירות וכי בכך יש להעיד כי מורא החוק אינו עליו.

בדין שהתקיים ביום 22.12.22 בבקשת המעצר הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד להחלטה אחרת. לעת הזו, קבוע דיון ליום 16.4.23 לשמיעת טיעונים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, לפי בקשת באת כוח המבקש.

המבקש עותר בבקשתו הנדונה, המוכתרת כ"בקשה לעיון חוזר" לאפשר יציאתו בליווי סוהרי שב"ס אל בית החולים על מנת להיות נוכח בעת לידת בתו הבכורה. המבקש טוען כי בהינתן הנסיבות האישיות, חזקת החפות ועמידתו בתנאי פקודת נציבות שירות בתי הסוהר "הוצאת אסיר באבטחה מבית הסוהר" מס' 04.40.01 (להלן: "פקודת יציאה באבטחה"), יש להיעתר לבקשתו.

המשיבה התנגדה לבקשה. לטענתה, על המבקש היה להמתין לעמדת שב"ס ובהתאם לה להגיש עתירת אסיר.

ביום 3.4.23 הודיעה קצינת אסירים בשב"ס כי פניית המבקש לאפשר יציאתו בליווי שב"ס ללידת בתו הועברה ביום 30.3.23 ומאחר שצורפו לה מסמכים בלתי קריאים, נדרש המבקש להעביר מסמכים קריאים אשר הועברו לשב"ס רק ביום 3.4.23.

ביום 4.4.2 התקיים דיון בבקשה במהלכו שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

בא כוח המבקש טען בעל פה כי אמנם עתר להתיר יציאתו של המבקש בליווי שב"ס, אולם מסכים כי הבקשה תידון בבקשה לעיון חוזר וכי תיבחן חלופה ליציאת המבקש בערובה או השתתפות בלידת בתו באמצעות מערכת היוועדות חזותית (Zoom).

באת כוח המשיבה טענה כי בקשה ליציאת עצור בליווי היא בסמכות שב"ס והדרך הראויה למיצויה הוא במסלול המנהלי דהיינו - עתירת אסיר.

בבש"פ 5857/17 **מדינת ישראל נ' קורובקוב** (15.8.17) (להלן: "עניין קורובקוב") עמד בית המשפט העליון בהרחבה, על הכלל לפיו עצור אינו זכאי לצאת לחופשה לצורך השתתפות באירוע משפחתי, וכן על כך שבמקרים יוצאי דופן ניתן יהיה לסטות מכלל זה. עוד נקבע כי עצור המבקש לצאת לחופשה מיוחדת לצורך השתתפות באירוע משפחתי יכול לנקוט במסלול המינהלי או במסלול הפלילי. במסלול המינהלי על העצור לפנות לשב"ס ולבקש יציאה לחופשה בליווי, שתידון בהתאם להוראות פקודת יציאה באבטחה. במסלול הפלילי, "**במקרה שבו עצור סבור כי עניינו מעורר שיקולים מיוחדים שמצדיקים יציאה לחופשה באופן שחורג מהוראותיה של פקודת יציאה באבטחה**" (עניין

קורובקוב, פסקה 40), רשאי הוא לפנות לבית המשפט בבקשה להשתחרר בערובה במסגרת בקשה לעיון חוזר במעצרו לצורך יציאה לחופשה מיוחדת. במסלול זה, ראוי להקדים פנייה לשב"ס, אולם: **"קבלת עמדתו של שב"ס לפניית העצור אינה תנאי להגשת בקשה לעיון חוזר"** (עניין קורובקוב, פסקה 40).

המבקש, הנתון ב"מעצר ביניים", עותר כעת להתיר יציאתו ממעצר לצורך נוכחותו בלידת בתו הבכורה, אם באופן בו ייצא מכתלי בית המעצר כשהוא מלווה בסוהרי שב"ס בהתאם לפקודת יציאה באבטחה, באופן בו תותר לו חופשה מיוחדת בערובה או בדרך של היוועדות חזותית.

בקשה ליציאה בליווי בהתאם לפקודת יציאה באבטחה אינה יכולה להידון במסגרת בקשה לעיון חוזר. המדובר בשני מסלולים דיוניים שונים. הואיל והמבקש התנגד להמתין לעמדת שב"ס בעניין זה ולמעשה זנח את ההליך המנהלי (עתירת אסיר) הרי שלא נותר אלא לבחון את הבקשה כבקשה לעיון חוזר (ההליך הפלילי).

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ולמכלול הנתונים הצריכים לעניין, מצאתי לדחות את הבקשה.

הליך המעצר מצוי בשלב ראשוני, כאשר טרם נבחנה התשתית הראייתית לכאורה וממילא טרם נבחנה המסוכנות הקונקרטית. לפיכך, בשלב הדיוני הנוכחי, כל שעומד לפנינו הוא עובדות כתב האישום והמפורט בבקשה למעצר עד תום הליכים. עיון בעובדות כתב האישום מייחס למבקש את העבירה החמורה בספר החוקים - "רצח". מתוך פירוט הראיות בבקשת המעצר עולה כי המבקש הודה בחקירתו השנייה במעשה קטילת חייו של המנוח, ובעבירות הנוספות שיוחסו לו, באופן התואם את יתר הראיות. לפיכך, לנוכח נסיבות ביצוע העבירות ובמיוחד חומרתן, יש להצביע על המבקש כמי שנשקפת ממנו מסוכנות ברף גבוה ביותר. וראוי להדגיש לנוכח מהות הבקשה, כי על פי המפורט בכתב האישום באשר לפעולותיו הרבות של המבקש לטישטוש מעשיו ולמעשה להתחמק מן הדין, הרי שקיים חשש ממשי, בוודאות סבירה ביותר, לשיבוש הליכים והימלטות מן הדין.

ועוד באשר לעצם ומהות הבקשה. הבקשה היא להתיר למבקש לצאת לאירוע בליווי שב"ס. אני סבור כי בהיעדר עמדת שב"ס, אין מקום, בעניין שלפני, בהליך הפלילי, ויודגש לא - המנהלי, לכפות על שב"ס ליווי המבקש, עניין שיש בו התערבות בהפעלת והקצאת כוח אדם למטרה מסוימת, ובכך לזנוח שיקולי הפעלת כוח האדם בשב"ס למטרות אחרות העומדות לשיקול דעת רשויות שב"ס בהפעלת כוח האדם הנתון להם. כפייה זו של תיעוד הפעלת כוח אדם בשב"ס מקומה בעתירת אסיר, שם ישקלו השיקולים הרלבנטיים בין היתר טענות שב"ס. ושוב אדגיש, עניין הפעלת כוח אדם ואמצעים של שב"ס למטרת יציאה לאירוע מחייב לקבל עמדת שב"ס קודם למתן החלטה.

אני מקל ראש בחשיבות אירוע לידת בתו הבכורה של המבקש, אלא שבהינתן חומרת המעשים המיוחסים למבקש ועילות המעצר, אני סבור כי אלה מחייבים את דחיית הבקשה, היות ולא ניתן להבטיח את תכליות המעצר בדרך של חלופה שתתיר יציאתו של המבקש לחופשה.

באשר להיוועדות החזותית, הרי שכאמור, לא מצא המבקש להמתין לעמדת שב"ס, ולבחון שמא מתנגדים הממונים על

כך בשב"ס, מנימוקיהם, או יש והם ערוכים לכך, בכפוף להיערכות מקבילה בבית חולים "וולפסון".

אעיר בשולי ההחלטה כי לנוכח חשיבות האירוע כפי המתואר בבקשה, ראוי כי שב"ס ישקול להתיר למבקש להשתתף בלידת בתו בדרך של היוועדות חזותית, בהתאם לאמצעים הקיימים אך כאמור, אין בכך כדי להתערב בשיקולי שב"ס.

הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ח ניסן תשפ"ג, 09 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.